

Det er forbavsende at se, at allerede Oldtidsfilosofen *Plato* har været Tilhænger af Kvindernes Ligestilling med Mændene. Han udtalte: »Saa vidt Statens Formynderskab strækker sig, er der ingen Forskel paa Mandens og Kvindens naturlige Rettigheder.«

Og gamle Fader *Holberg* er ligeledes vor Meningsfælle, hvilket han bl. a. har udtrykt i følgende Vers:

»Jeg gaar fra alfar Vej, en sælsom Mening
haver:
Lad dem studere, som har bedste Sindets
Gaver,
lad dem regere, som et Hus kan forestaa,
den, som bekvemmest er, lad den ved
Roret staa.
Skal A, skønt hun er vis, fordi hun er
en Kvinde,
fordi hun gaar med Skørt, fordømmes til
at spinde?
Skal B, som er en Nar, en Drukkenbolt,
et Faar,
straks være Mester just, for han med
Bukser gaar.«

(Af »Kvindernes Fødselsdagsbog«).

Fra Suffragettens Land.

Man vil let forstaa, at det store Agitationsarbejde, som Suffragetterne i England udfører, sluger en Mængde Penge. De engelske Kvinder har da ogsaa stadig drevet en energisk Indsamling, Side om Side med og nøje knyttet til Agitationen. I Løbet af forholdsvis kort Tid er det lykkedes dem at skabe et Fond, der for Øjeblikket udgør en Sum af 810,150 Kr. Hvor offervillige de engelske Stemmeretskvinder er, ses bl. a. af den Kendsgerning, at en ganske almindelig Uge som Regel indbringer Fondet ca. 5000 Kr., medens Demonstrationsugen omkring d. 29. Juni — Dagen for det store Tog til Premierministeren — skaffede c. 20,000 Kr. i Kassen.

En fortrinlig Støtte for Kvindernes Sag i England ejer Suffragetterne i deres Blad, »Votes for Women«. Man kan se, hvor stor Interessen for deres Sag efterhaanden er bleven, af den store Fremgang, Bladet har haft i de allersidste Maaneder. Dets Salg har været oppe paa 50,000 Eksemplarer, og dets Format er blevet stærkt forøget. Hvert Nummer bringer et poli-

tisk-satirisk Billede og rummer ypperligt skrevne Artikler af Bevægelsens Ledere, bl. a. Mrs. Pankhurst, Miss Evelyn Sharp — kendt fra hendes Foredrag i København i Vinter — og Mrs. Pethick Lawrence, Bladets Redaktør.

Dets Betydning i Kampen er saa meget større, som det er det eneste Organ, der bringer sandfærdige Skildringer af, hvad der virkelig foregaar ved de Demonstrationer af forskellig Art, som de engelske Blade affærdiger med korte, farvede Referater eller ganske tier ihjel.

Med den allerstørste Interesse kunde man saaledes i Bladet følge den saakaldte »Sultestrike«, om hvilken kun nogle faa, stærkt forvanskede Notitser har fundet Vej til Dagbladene. Sagen forholder sig paa følgende Maade: Som det allerede er sket mangfoldige Gange, naar Kvinderne har demonstreret ved Møder og Processioner, arresteredes ogsaa d. 29. Juni adskillige Kvinder for Gadeuorden.

Suffragetterne havde længe i Forvejen planlagt denne Procession, der bestod af 8 Kvinder, hvis Hverv var at bringe en Petition om Kvindevalgret til Premierministeren, Asquith. Man havde allerede 12 Gange tidligere forsøgt at faa Ministeren i Tale, for at interessere ham for Kvindernes Sag; han har endnu ikke villet tage imod dem. Sammen med disse 8 Petitions-overbringere fulgtes en Skare af Meningsfæller, og til Processionen havde naturligvis en stor Mængde nysgerrige sluttet sig. Ved Ankomsten til Parlamentet søgte Politiet at drive Kvinderne tilbage og nægtede dem Adgangen. De satte sig til Modværge, og under denne Kamp arresteredes flere af dem.

Som sædvanlig stilledes de for en Politiret, der dømte dem til samme Art Fængsel, som det, hvori almindelige Forbrydere afsoner deres Straf. I Virkeligheden er dette en grov Uretfærdighed; disse Kvinder har et lovligt Krav paa at dømmes ved en anden Retsskranke, idet de maa opfattes som politiske Forbrydere — hvilken Opfattelse stedse gør sig gældende over-

for Mænd i den samme Situation — og de kan atter med samme Motivering forlange en anden Grad af Fængselsstraf end den, der nu bliver dem til Del. Denne mildere Straf har forskellige Fortrin fremfor den, almindelige Forbrydere udstaar; de har saaledes Ret til at bære deres egne Klæder i Stedet for Fængselsdragt, de har Lov til at modtage flere Besøg og til i større Udstrækning at skrive og læse.

Der er hidtil ikke blevet taget Hensyn til disse retfærdige Krav, og en Del af de arresterede Kvinder har derfor denne Gang demonstreret ved ikke at røre den Mad, der sattes for dem. Man kan ikke sige, at dette Oprør er synderlig samfundsfarligt, det gaar mest ud over den paagældende Kvinde og viser, hvor stærke disse Suffragetter er i Troen paa deres retfærdige Sag.

Enkelte af dem har givet haarrejsende Skildringer af disse Dage. De fortæller, hvorledes de blev fristede til at spise, og hvor vanskeligt det, navnlig de første Dage, faldt dem at skubbe Maden urørt fra sig. Hvorledes Lægen følte deres Puls og søgte at paanøde dem Medicin, og hvorledes de tilsidst anfaldtes af forfærdelige Hovedsmerter og Feber, der nødte Fængselspersonalet til at overføre dem til Hospitalet.

De fleste af Arresteranterne løslodes efter 6 Dages Faste, matte men standhaftige, hilste med Begejstring af deres Menings- og Kampfæller.

Det vil nu blive undersøgt ved en højere Domstol, om hvorvidt Under-saatter — som Kvinderne paastaar, ifølge en gammel Lov — har Ret til at gaa i Procession i et Antal af indtil 8 Personer til Kongen eller hans Repræsentant, i dette Tilfælde Premierministeren. Det er allerede en Sejr, at deres Sag nu vil komme for en anden Domstol end Politiretten; de har endvidere en dygtig Forsvarer i Lord Robert Cecil. Udsigterne for Fremtiden tegner saaledes adskilligt lysere for de modige Suffragetter; efter al Sandsynlighed vil Mr. Asquith om ikke altfor mange Maaneder blive nødt til at modtage en Deputation af Valgretskvinder.

Mrs. Pankhurst har paa Suffragetternes Vegne maattet love, at de ikke